

ÖVERKLAGANDE

Klagande:

Anna Svanberg

Offentlig biträde och ombud:

Advokaten Jonas Westbring, Advokaterna Hurtig & Partners AB, Kungsgatan 13,
451 30 UDDEVALLA, jonas@ahap.se

Motparter:

1. Arbetsmarknads- och socialnämnden i Trollhättans kommun

Den unga

2. Leonore Svanberg, 20200103

Ställföreträdare och offentligt biträde: Advokat Jennie Wennermark
som i sitt ställe satt advokat Johan Bohlin

Överklagad dom:

Kammarrätten i Göteborgs dom den 21 april 2020 i mål 1398-20

I egenskap av ombud och offentligt biträde för Anna Svanberg får jag härmed överklaga ovan
angiven dom med följande

Yrkande

Anna Svanberg yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer Kammarrättens dom och
avslår ansökan om vård enligt LVU.

Grunder för överklagandet

Underrätterna har inte gjort en riktig bedömning av utredningen i målet. Det är inte utrett i må-
let att det föreligger en påtaglig risk att Leonores hälsa och utveckling skadas genom brister i
omsorgen.

Anna Svanberg gör gällande att det föreligger en rad fel i Socialnämndens utredning. Hon anser vidare att förvaltningsrätten har dragit felaktiga och alltför långtgående slutsatser av det som anförts i utredningen.

Det är viktigt för Anna Svanberg att påpeka att den oro som Socialnämnden uppger förelåg vid det omedelbara omhändertagandet var fullständigt ogrundad. Vidare är det viktigt för henne att understryka det faktum att all sjukvård i Sverige, även innefattande mödravård och besök till BVC, är frivilligt - och att varken hon eller dottern Leonore i något skede som är aktuellt i målet varit sjuka eller fordrat sjukvård.

Ett urval av de omständigheter hon önskar bemöta följer nedan.

1. Anna Svanberg anser inte att det är riktigt att hon var tveksam till att följa med i ambulansen. Hon uttryckte vid ett tillfälle tveksamhet inför detta till följd av att hon och hennes nyfödda barn mådde bra och att hon ansåg att en resa så snart inpå födelsen kunde vara skadligt för barnet. När ambulanspersonalen förklarade att det var viktigt gjorde hon som de ansåg vara bäst, vilket också framgår av den överklagade domen. Det bör anmärkas att ambulansen tillkallades av henne och modern, då med syftet att åka med densamma.
2. När Anna Svanberg skrevs ut från förlossningen förelåg ingen tveksamhet kring detta beslut. Den kontakt som skulle ske dagen efter avsåg bara PKU-prov, vilket Anna Svanberg bedömde inte brådskade. Hon bestrider att hon undandragit sig kontakt med sjukvården på det sätt som påstås.
3. Det är inte riktigt att hon satt sina behov före Leonores. Alla åtgärder hon vidtagit har syftat till att på ett adekvat sätt se till att hennes och hennes ofödda barns hälsa är goda.
4. Anna Svanberg bestrider att det funnits några brister i det fysiska omhändertagandet av Leonore. Särskilt vill hon peka på att naveln inte var inflammerad och att den rodnad som iaktogs vid omhändertagandet kan ha orsakats vid transporten av Leonore i samband med omhändertagandet. Hon bestrider att Leonore inte var tvättad och hade avföring insmord på underkroppen. Att Leonore gått ned i vikt efter födelsen är naturligt – det gör alla barn.
5. Anna Svanberg gör gällande att då Socialtjänsten inledde sin utredning grundade sig oron bara på vad Socialtjänsten inhämtat från omhändertagande av hennes son i Solna 2016.

Detta omhändertagande grundade sig enbart på felaktiga omständigheter och falska anklagelser. Därmed var det felaktigt att lägga detta omhändertagande till grund för den oro Socialtjänsten kände.

6. Anna Svanberg har lagts till last att hon inte samarbetat med Socialtjänsten då denna inlett utredning. Som framgår ovan anser Anna Svanberg att hon i tillräcklig mån visat att det saknas grund för den av Socialtjänsten beskrivna oron. Det medges att hon inte medverkat i den utsträckning Socialtjänsten krävt. Detta ska emellertid ses i ljuset av att hon uppfattat deras oro som helt grundlös samt att den åtgärd de velat att hon underkastar sig (placering på utredningshem) inte står i rimlig proportion till de grunder för oro Socialtjänsten angett för henne (det tidigare omhändertagandet samt bristande kontakt med sjukvården).

Sammanfattningsvis saknades grund för att ens inleda utredning. När utredning inletts har Anna Svanberg medverkat på så sätt att hon tillbakavisat samtliga anklagelser. – Hon har inte agerat felaktigt på något sätt, varken under graviditeten, vid förlossningen eller under den korta tid hon hade Leonore hemma hos sig.

Sammantaget har underrätterna inte gjort en korrekt bedömning av omständigheterna i målet. De omständigheter nämnden anfört är inte var och en för sig eller sett sammantagna, så allvarliga att det finns en konkret risk att Leonores hälsa och utveckling skadas pga brister i omsorgen.

Grund för prövningstillstånd

Det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att Högsta förvaltningsrätten prövar följande frågeställning.

För att konstatera att det föreligger brister i omsorgen har underrätterna lagt Anna Svanbergs agerande under graviditeten, vid förlossningen och efter Leonores födelse till grund för bedömningen. Det har därvid konstaterats att Anna Svanberg i ett antal hänseenden handlat på ett sätt som domstolarna ansett leda till risk för skada för Leonore. Härvid har domstolarna använt någon sorts mall för hur en förälder ”ska” uppträda. När Anna Svanbergs handlande avvikit från denna mall har domstolarna kritiserat henne för det. Kammarrätten skriver ”Kammarrätten

finner att Anna Svanbergs agerande under graviditeten, födseln och den efterföljande tiden i hemmet ingett en stark oro över Anna Svanbergs föräldraförmåga”.

Det är härvid viktigt att domstolarna klargör vilken norm de jämför med. Är det en lag, läkares rekommendationer, allmänna rekommendationer från hälso- och sjukvård eller bara allmänt tyckande. Anna Svanberg har anfört – och fört bevisning om – att hennes handlande väl uppfyllt de krav som ställs på en ”normal” mödravård. Trots detta har domstolarna jämfört med hur de anser hon borde gjort istället, utan att ange varför de tycker så, vilka regler eller råd de hänvisar till eller annars hur de kommit fram till sina slutsatser. Inte minst Kammarrättens dom är inte sådan att Anna Svanberg av den kan utläsa i vilka hänseenden hon brustit på ett sätt att det är grund för bedömningen att hennes agerande ”ingett stark oro”.

Högsta förvaltningsdomstolen bör således klargöra hur domstolarna ska resonera då man jämför en förälders beteende med en viss angiven norm och vad som krävs av bevisning/motbevisning för att en förälder ska kunna freda sig mot sådana anklagelser.

Bevisning

Anna Svanberg åberopar förhör med sig själv. Förhöret ska behandla de kontroller mm hon med hjälp av sin mor och privat sjukvård utfört under graviditeten samt övriga omständigheter av betydelse under graviditeten, hennes förlossning samt hur hon och modern skötte om Leonore efter födelsen fram till omhändertagandet. Förhöret åberopas till styrkande av att Anna Svanberg, trots att hon pga sina boendeförhållanden inte varit inskriven i svensk mödravård, i allt sett till att hennes och det väntade barnets hälsa har varit god samt att det inte fanns något att anmärka på omvårdnaden av Leonore såvitt avser mat, rengöring, kläder etc.

Övrigt

Komplettering med fullmakt kommer att ske snarast. Undertecknad hemställer om att få komplettera med kostnadsräkning för det fall att prövningstillstånd inte meddelas.

Uddevalla den 7 maj 2020

Jonas Westbring

